

Apie tuos, kurie moka dalintis

Įspūdžiai iš Skaitymo skatinimo akcijos renginių Anykščiuose

Antanas Baranauskas ir liūdesys, apėmęs matant sunaikintą šilę...

Jonas Biliūnas ir netikėtai ant aukšto kalno sužibęs stebuklingas žiburys; gailestis liūdint nušautos katytės ar nelaimingojo Joniuko...

Antanas Žukauskas-Vienuoelis ir į Lietuvą iš Kaukazo atsklidusi amžinojo smuikininko melodija, nė kiek nepralinksminusi čia gyvenusių užguitųjų...

Juozas Tumas-Vaižgantas ir jo surasti „deimančiukai“, kurių ieškojo ne vienoje parapijoje, ieškojo, o pats ne kartą buvo įskaudintas...

L. ir S. Didžiuliai, B. Buivydaitė, A. Drilinga, V. Račickas, R. Vanagas... Tai kūrėjai, be kurių Anykščių kraštas neįsivaizduojamas, kaip neįsivaizduojamas ir be Antano Baranausko ir Antano Vienuolio-Žukausko memorialinio muziejaus darbuotojų, sumaniusių ir įvykdžiusių, kaip pasakytų V. Kernagis, „beprotiškai fantastišką“ projektą – respublikinę Skaitymo skatinimo akciją „Imant knygą, pamesk niekus“ (A. Baranauskas)“, į kurią registravosi per pusantro šimto dalyvių, o po dviejų atrankinių užduočių (laiško rašymo ir reklamos kūrimo) į baigiamąjį renginį paskutinėmis gegužės dienomis buvo pakviesta keturiasdešimt dalyvių iš visos Lietuvos.

Iš mūsų Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazijos pateko Lina Mitrikaitė (II b kl.). Tokiame smagiame „dalykėlyje“ dar neteko būti! Žinoma, Lina nervinosi, kad trūko laiko pasiruošti (visgi paskutinė mokslo metų savaitė, kontrolinių ir šiaip visokių darbų darbelių...), bet tai, ką patyrėme – NUOSTABU!

Stebino muziejaus darbuotojų šiltumas ir atsakingumas, mokėjimas bendrauti, dalintis ne tik informacija (tiesiog „rijome“ tarmiškai pasakojamą J. Biliūno gyvenimo istoriją, išgirdome apie rašytojos B. Buivydaitės maištingą būdą), įvairiais ūkiškais patarimais (daugiausia praktikos – L. ir S. Didžiulių sodyboje), net keptomis karštomis bulvėmis su sviestu... Stebėjomes muziejaus direktoriaus Antano Verbicko gebėjimu akimirksniu persikūnyti iš vairuotojo į gidą, į muziejininką ar tiesiog į malonų pašnekovą... Mokiniai turėjo galimybę padiskutuoti su vadovėlių sudarytoju Kęstučiu Urba, rašytojais Gintare Adomaityte ir Rimantu Vanagu, vaikų literatūros specialiste Danguole Šakavičiūte.

Bet ir pyktelėjome ant komisijos „didžiųjų“, kurie, atrodė, net miego valandas norėjo pavogti – grupės pernakt turėjo sugalvoti literatūrinio parko idėjų. Tačiau kai jas išgirdome ir pamatėme, supratome, kad galbūt per mažai pasitikime savo mokiniais, per mažai suteikiame jiems laisvės, dažnai norėdami įsprausti į mūsų pačių sukurtus rėmus...

Fantastiška buvo tai, kad visi Anykščiai klegėjo nuo akcijos dalyvių balsų – poezija buvo skaitoma skveruose, bažnyčioje, bokšte, parduotuvėje... O renginio pabaigoje pasipylė dovanų lietus – sunku buvo suprasti, kas kokią viktoriną ar konkursą laimėjo (apie tai galite daugiau sužinoti čia), o kai kurių smalsumui patenkinti – informacija: Linos skaitymo reklama pripažinta geriausia, todėl ji gavo nemažai prizų ir pasiūlymų).

Mes supratome, kad laimėjo visi tie, kurie gyvenimo be skaitymo neįsivaizduoja; tie, kurie su knyga pasijunta laisvi ir stiprūs; tie, kurie nebijo atrodyti nesuprasti, nemodernūs, lentynoje ieškodami dar neskaitytos knygos...

***Rima Balčiuvienė,
lietuvių kalbos mokytoja***